

[Stavad]

Men jeg mener, at der ligger en meget, meget tung forpligtelse på Folketinget til i fremtidige situationer at undgå, at vi ender i en situation som den, vi er endt i her, og derfor må jeg beklage, at der ikke er opfundet et forslag, som kunne løse problemet.

Vi lagde i de drøftelser, vi havde – også med regeringen – meget stor vægt på, at regeringen undersøgte alle muligheder for en hjemmel til at opkræve de beløb, som man ikke har eftergivet, men som man på grund af en retstilstand og den jura, der knytter sig til den, har måttet opgive. Jeg beklager dybt, at problemet ikke kan løses, men Fremskridtspartiets forslag er ingen løsning. Det vil tværtimod skabe endnu større uretfærdighed, fordi de beløb, som skulle eftergives, skulle opkræves hos nogle andre, som allerede har betalt én gang.

Aggaard (KF):

Jeg vil gerne indlede med at takke skatteministeren for en saglig og en klar begrundelse for at afvise dette beslutningsforslag. Og det gør jeg, selv om vi er i fuldstændig samklang med de synspunkter, som hr. Stavad gav udtryk for og tidligere har givet udtryk for – og i hvert fald i stille undren over, at de, der af forskellige årsager var i restance med ambien, kunne slippe for betalingen efter opgivelsen af ambi-ordningen.

Når det er tilfældet – og det er det jo altså efter mange og grundige overvejelser – er vi nu i en situation, hvor det afgørende er, at regeringen ikke har nogen juridisk mulighed for at tilbagebetale en eller flere rater af ambien eller at opkræve restancerne. Og det ligger også fast, at ingen virksomheder har fået ambien eftergivet, men at der er tale om, at restancerne er opgivet.

Jeg synes også, der er grund til at slå fast, at EF-Domstolen, som også ministeren gjorde opmærksom på, afgjorde, hvad vi altid har hævdet, at ambien på samme måde som momsen kunne overvælttes på forbrugerne. Derfor vil det også være et urimeligt krav, ja, jeg vil næsten sige et umuligt forlangende, at bede vore virksomheder refundere forbrugerne den tilbagebetaling, som beslutningsforslaget her lægger op til. Virksomhederne fik eftergivet den sidste ambirate fra 1991, og det gjorde de virksomheder, der havde indbetalt den sidste rate også, og der er altså alt i alt tale om en

besparelse for vore virksomheder på over 4 mia. kr.

Som skatteministeren gjorde det, skal jeg også på Det Konservative Folkepartis vegne beklage, at EF-dommen i et vist omfang har medført en ulige og unfair behandling af vore virksomheder.

Med disse bemærkninger skal jeg på Det Konservative Folkepartis vegne afvise at støtte dette forslag til folketingsbeslutning.

Svend Heiselberg (V):

Jeg synes, at skatteministeren på en meget god og fyldestgørende måde har gjort rede for beslutningsforslaget, og vi kan i Venstre fuldt ud støtte skatteministerens synspunkter.

Umiddelbart kan man have sympati for det, det foreliggende beslutningsforslag lægger op til, nemlig at de virksomheder og personer, som rettidigt og i overensstemmelse med den daværende lovgivning indbetalte tredje ambirate, skal have denne tilbagebetalt. Når man gennemtænker situationen, må man imidlertid erkende, at en gennemførelse af forslaget ikke lader sig gøre.

Ulykkeligvis gik EF-dommen af den 31. marts 1992 om ambien Danmark imod. Og jeg siger ulykkeligvis, for ambien var en god ordning for vort erhvervsliv. Selvfølgelig måtte dommen efterleves, hvilket indebar, at restancer, der hidrører fra tiden før dommen, måtte opgives. Juridisk vil det ganske enkelt ikke være holdbart at forsøge at inddrive disse. For så vidt angår fjerde rate af ambien, nemlig den, der forfaldt den 1. april 1992, og som er indbetalt før denne dato, blev spørgsmålet om tilbagebetaling løst ved lov nr. 389 af 20. maj 1992, hvorefter fjerde rate blev tilbagebetalt.

Som sagt kan Venstre ikke støtte beslutningsforslaget.

Jens Thoft (SF):

Der er ingen tvivl om – og det er jo også det, der begrundet forslaget her – at det, der er resultatet af EF-dommen, er fuldstændig og totalt samfundsnedbrydende. Mennesker, der har opført sig rigtigt og korrekt og betalt rettidigt, bliver straffet, mens slamberterne bliver begunstiget. Det er en efter min opfattelse fuldstændig uantagelig tilstand. Derfor kan jeg godt forstå Fremskridtspartiet. Jeg er meget fortvivlet over, at vi er endt i den helt uacceptable situation, og jeg er villig til ganske meget.